

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 28 Pž-4358/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednice vijeća, Marine Veljak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u skraćenom stečajnom postupku nad dužnikom FARAGUNA INVESTMENT d.o.o. iz Labina, Rudarska 8, OIB 11015532527, odlučujući o žalbi vjerovnika GRAD LABIN, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Belušić, odvjetnik u Labinu, Sv. Katarine 14, protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-60/2016-12 od 18. rujna 2020., nakon vijećanja u sjednici vijeća održanoj 22. listopada 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Grada Labina kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-60/2016-12 od 18. rujna 2020.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud odbio prijedlog Grada Labina za određivanje (nastavljanja) postupka radi naknade diobe. Tako je prvostupanjski sud riješio jer Grad Labin u svom prijedlogu za naknadnu diobu nije priložio nikakve dokaze o postojanju i vrijednosti imovine iz koje bi se mogli namiriti stečajni vjerovnici u smislu odredbe članka 289. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 71/15 i 104/17).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Grad Labin ne navodeći pri tome žalbene razloge. Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je sud prije donošenja pobijanog rješenja propustio utvrditi da stečajni dužnik ima imovinu koja ulazi u stečajnu masu. Radi se o tražbini koju stečajni dužnik ima prema svom dužniku Trgolorenc d.o.o. iz Labina, Zelenice 8, OIB 72791933217, temeljem sklopljenog ugovora o zakupu. Tu tražbinu stečajni dužnik nije nikada naplatio, a radi se o novčanom iznosu koji bi bio dovoljan za podmirenje troškova stečajnog postupka i za namirenje tražbina vjerovnika. Prihvatanjem prijedloga žalitelja sud bi omogućio da stečajni upravitelj pribavom potrebnih isprava od ranije uprave stečajnog dužnika i dužnikova dužnika provede postupak naplate navedene tražbine i da se od ostvarenih sredstava podmire troškovi stečajnog postupka i vjerovnici. U nastavku žalbe žalitelj ukazuje da je sud oglasom od 20. siječnja 2016. pozvao ranijeg zastupnika po zakonu dužnika Željka Kovačića da podnese sudu javnobilježnički ovjeren popis imovine i obveza dužnika na propisanom obrascu kojeg on nikada nije dostavio sudu, niti je jedan od

vjerovnika predložio otvaranje stečajnog postupka, slijedom čega je sud donio rješenje o otvaranju i zaključenju postupka, pa stoga žalitelj smatra da je dovoljno određeno naveo o kojoj se imovini dužnika radi i pravni temelj te tražbine. Zbog navedenog, sud je trebao prihvatiti njegov prijedlog, nastaviti postupak i pozvati vjerovnika na uplatu predujma. Žalitelj smatra da je sud odbijanjem njegova prijedloga onemogućio istoga kao i druge vjerovnike da namire tražbinu od stečajnog dužnika pa predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba vjerovnika nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13 i 70/19) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Uvidom u spis proizlazi da je nad dužnikom Faraguna Investment d.o.o. proveden skraćeni stečajni postupak koji je okončan pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-60/2016 od 18. svibnja 2016. kojim je prvostupanjski sud u okviru svojih remonstrativnih ovlasti iz članka 426. stavka 2. Stečajnog zakona odbio žalbu vjerovnika Grada Labina podnesenu protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-60/2016 od 9. svibnja 2016. kojim je taj sud otvorio i zaključio stečajni postupak nad dužnikom Faraguna Investment d.o.o., imenovao za stečajnog upravitelja Radijanu Trobonjača te odlučio da će se to rješenje objaviti na e-Oglasnoj ploči sudova i po pravomoćnosti dostaviti sudskom registru radi brisanja dužnika. Dana 11. srpnja 2019. vjerovnik Grad Labin je podneskom predložio nastavak stečajnog postupka primjenom odredbi Stečajnog zakona o postupanju u slučaju naknadno pronađene imovine stečajnog dužnika u kojem je podnesku naveo da dužnik prema svom dužniku Trgolorenc d.o.o. ima tražbinu temeljem sklopljenog ugovora o zakupu te da će se naplatom te tražbine steći novčana sredstva za troškove stečajnog postupka i podmirenje vjerovnika. Taj je podnesak prvostupanjski sud dostavio na očitovanje stečajnoj upraviteljici Radijani Trobonjača, ali se stečajna upraviteljica na taj podnesak nije očitovala. Na temelju tako provedenog postupka prvostupanjski je sud donio pobijano rješenje.

Odredbom članka 431. stavka 2. Stečajnog zakona je propisano da će sud u slučaju iz stavka 1. tog članka donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka, a odredbe članaka 132. i 133. te članaka 286.-292. Stečajnog zakona primijenit će se na odgovarajući način. Nadalje, prema članku 286. stavku 1. Stečajnog zakona sud će na prijedlog stečajnog upravitelja, kojega od stečajnih vjerovnika ili po službenoj dužnosti odrediti nastavljanje postupka radi naknadne diobe ako se nakon završnoga ročišta a) ostvare pretpostavke da se zadržani iznosi podijele stečajnim vjerovnicima, b) iznosi koji su isplaćeni iz stečajne mase vrate u tu masu ili c) pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu.

Prema tome, iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da sud i u slučaju nakon što je donio (pravomoćno) rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka može rješenjem odrediti nastavljanje postupka radi naknadne diobe, ali samo ako se za to ispuni barem jedna

od zakonskih pretpostavki iz članka 289. stavka 1. Stečajnog zakona. Međutim, u konkretnom predmetu ni jedna od tih pretpostavki nije ispunjena, a što je pravilno ocijenio prvostupanjski sud.

U konkretnom predmetu žalitelj nije priložio nikakve dokaze o postojanju i vrijednosti imovine iz koje bi se mogli namiriti stečajni vjerovnici, pa je stoga prvostupanjski sud pravilno odbio njegov prijedlog za određivanje postupka radi naknadne diobe. Pri tome, samo navođenje činjenice da je stečajni dužnik bio u obveznom odnosu s trgovačkim društvom Trgolorenc d.o.o. i predlaganje sudu da pribavi ugovor o zakupu od tog društva (što je vjerovnik predložio u svom podnesku od 11. srpnja 2019.) ne znači da je ostvarena jedna od pretpostavki iz članka 289. stavak 1. Stečajnog zakona za nastavljanje postupka radi naknadne diobe, a kako to smatra žalitelj.

Naime, pogrešno je pravno shvaćanje žalitelja da (eventualna) činjenica što je stečajni dužnik bio u određenom poslovnom/obveznom odnosu i da iz tog odnosa ima neko nenaplaćeno potraživanje sama po sebi dovoljna za nastavljanje postupka radi naknadne diobe. Naprotiv, da bi sud mogao nastaviti postupak radi naknadne diobe, mora se raditi o imovini koju je prethodno stečajni upravitelj uspio unovčiti (makar prije tog unovčenja sukladno odredbi članka 289. stavka 4. Stečajnog zakona vodio postupak u ime i za račun stečajne mase) odnosno mora se raditi o imovini koja je podobna za podjelu stečajnim vjerovnicima; uostalom, da se mora raditi o imovini koja je prethodno unovčena odnosno o iznosu koji je dobiven unovčenjem te imovine proizlazi i iz odredbe članka 291. Stečajnog zakona prema kojoj nakon određivanja naknadne diobe stečajni upravitelj će iznos kojim se može slobodno raspolagati ili iznos dobiven unovčenjem naknadno pronađenog dijela stečajne mase podijeliti prema završnom popisu.

Prema tome, samo postojanje (eventualnog) poslovnog/obveznog odnosa u kojem je stečajni dužnik (eventualno) imao određeno potraživanje nije dovoljno da bi sud mogao odrediti nastavljanje postupka radi naknadne diobe. Upravo suprotno, navodi žalitelja koji ukazuju na postojanje tog odnosa imaju značaj da stečajni upravitelj ispita te navode, i ako ocijeni da su ti navodi osnovani, pokrene spor u ime i za račun stečajne mase radi prikupljanja imovine pa zatim (u slučaju uspjeha u sporu) unovči tu imovinu; tek nakon unovčenja te imovine bi se ostvarila pretpostavka za naknadnom diobom iz članka 289. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona na temelju koje bi sud po prijedlogu stečajnog upravitelja, kojeg od stečajnih vjerovnika ili po službenoj dužnosti rješenjem odredio nastavljanje postupka radi naknadne diobe i nakon tog određivanja naknadne diobe stečajni upravitelj bi mogao postupiti prema članku 291. Stečajnog zakona (podijeliti novčane iznose vjerovnicima prema završnom popisu), a nakon provedbe naknadne diobe sud bi sukladno odredbi članka 289. stavka 8. Stečajnog zakona donio rješenje o zaključenju stečajnoga postupka.

Slijedom navedenog, budući da žalitelj i u žalbi ističe činjenicu da stečajni dužnik svoju tražbinu prema svom dužniku Trgolorenc d.o.o. nikada nije naplatio, očito je da nije ostvarena ni jedna pretpostavka za određivanje nastavka postupka radi naknadne diobe u smislu članka 289. stavka 1. Stečajnog zakona. Zbog toga, prvostupanjski je sud pravilno odbio prijedlog vjerovnika za određivanje (nastavljanja) postupka radi naknadne diobe.

Zbog navedenog, žalbu vjerovnika je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje, a temeljem članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 22. listopada 2020.

Predsjednik vijeća
Lidija Tomljenović

Broj zapisa: **1789a-17328**

Kontrolni broj: **069e0-ca21e-eb3bb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LIDIJA TOMLJENović, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.